

Motion till riksdagen 2011/12:U237

av **Robert Halef (KD)**

Minoriteters rättigheter till mark i Turkiet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att frågan om syrianska flyktingars mark och egendom i Turkiet bör ses över.

Motivering

Syrianer, armenier och pontiska greker har tvingats lämna Turkiet på grund av religiöst förtryck. Många har flytt till Europa, USA och Australien. I Sverige finns en stor grupp invandrare från Turkiet bosatt här sedan 1970–80-talet. Till exempel finns det idag fler syrianer utomlands än i hemlandet. Många som lämnat Turkiet har lämnat egendom och fastigheter bakom sig som nu tvångskonfiskerats av den turkiska staten eller lokalbefolkningen. Många av dessa egendom och fastigheter är idag befolkade av personer och familjer som samarbetar med eller företräder den turkiska staten. Kyrkobyggnader, fastigheter samt tillhörande markegendom och byggnader, har delats ut till dessa utan att de ursprungliga ägarna fått någon som helst kompensation. De som återvänt och försökt ta reda på vad som hänt med deras egendom möter våld och hot från lokalbefolkningen, och det turkiska rättsväsendet tycks ovilligt att gripa in. Utredningar och rättsprocesser har stora brister och genomskyras av inkonsekventa beslut av åklagare och domare. Detta innebär att de som har utsatts för dessa brott får vänta länge på upprättelse och ibland helt nekas rättvisa. Det amerikanska representanhusets utrikeskommitté uppmanar Turkiet att återlämna mark och egendom som tillhör landets minoriteter. Motionen antogs med bred majoritet, där 43 ledamöter röstade för och en emot. Det innebär att USA ställer sig bakom att den turkiska staten återlämnar kyrkor och annan egendom till landets kristna folkgrupper, syrianer, armenier och pontiska greker. Efter påtryckningar från EU och USA har den

Fel! Okänt namn på

turkiska staten sagt att man ska lämna tillbaka egendom till de rättmätiga ägarna.

Sverige bör genom sina bilaterala kontakter och genom EU, se till att den turiska staten gör verklighet av det man har sagt, och återlämna de kristna minoriteternas egendom. Detta behöver övervakas genom påtryckning så att inte den turkiska staten förhalar eller inte alls följer sitt åtagande.

Ett exempel är det syrisk-ortodoxa klostret Mor Gabriel i sydöstra Turkiet, ett av världens äldsta kloster som fortfarande är aktivt. Klostret lever dock under ständigt hot från turkiska myndigheter och grannbyar som vill göra anspråk på en del av klostrets egendom. Tingsrätten i Midyat, Turkiet, beslutade år 2009 att klostret är den rättmätiga ägaren till marken och fastigheten. Högsta domstolen i Ankara har emellertid hävt detta beslut med motiveringen att tingsrätten inte har rätt att fatta beslut i ärendet, trots att ett tiotal rättegångar ägt rum under flera år.

En delegation med fyra biskopar besökte Ankara tillsammans med den syrisk-ortodoxa kyrkans överhuvud, patriarken Mor Ignatius Zakka I Iwas. Delegationen träffade premiärminister Erdogan och vädjade till honom att försöka få slut på förföljelserna mot klostret. Men mötet var utan resultat. Detta är bara ett i raden av negativa beslut gällande landkonfiskering som påverkar syrianer, armenier och pontiska greker.

Mor Gabriels existens är ständigt hotad och syftet är att skrämja iväg de resterande omkring 3 000 kristna syrianer som bor kvar i området. Många syrianer, som tillhör ursprungsbefolkningen i sydöstra Turkiet, har tvingats fly landet på grund av etniskt och religiöst förtryck och nu konfiskeras deras egendom.

Om Turkiet menar allvar med att bli medlem i EU så måste de mänskliga rättigheterna respekteras och konfiskering av mark och egendom upphöra. Det som redan har konfiskerats måste återlämnas till sina rättmätiga ägare, många gånger minoritetsgrupper såsom syrianer, armenier och pontiska greker. Det är viktigt att Sverige är pådrivande i frågan i EU:s förhandlingar med Turkiet. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 26 september 2011

Robert Halef (KD)